

Laurentius Petri Sällskapet för svenskt gudstjänstliv



Från koralveckan i Rättvik

Vad är gregorianik?

Den 11–16 juli 1984 samlades 18 personer på St. Davidsgården i Rättvik för att ytterligare tränga in i gregorianikens mysterier. Arrangör för denna koralvecka med temat "Att bedja Guds ord" var Laurentius Petri-sällskapet.

Det var en brokig skara som infann sig till kvällsmålet den 11:e, men vad gjorde det? Lusten att lära var stor på alla håll, och alla ville vi veta mer om tidegården och dess användande. Dagarna var visserligen få, men programmet desto mer innehållsrikt. Vi sjöng laudes, sext, vesper och completorium. Varje dag. Efter ett tag fick vi verkligen insikt i att gregorianik är långt mer än bara vacker musik – det är en livsstil och ett underbart sätt att bedja.

Hur gör man då när man sjunger gregorianik? Maria Thyresson-Hedin ledde sångövningarna med säker hand, och lärde oss vikten av att frasera mjukt och lyssna på varandra. Även lätthet i deklamationen och framåtsträvande frasering utan att störa lugnet, var saker som tog tid

att komma in i. Men allting går och till slut började det att fungera.

Sångövningarna varvades med föredrag av professor Ragnar Holte, som var den som redde ut begreppen när det gällde den teoretiska delen. Kyrkotonararter och melodiernas uppbyggnad är bara ett par exempel på allt han delgav oss.

Att gregorianik också finns omskriven i skönlitteraturen är det nog inte många som vet. Men Gun Palmqvist visste annorlunda. Genom fångslande högläsning fick vi några smakprov på detta, vilket gav en finstämd avslutning på fullspäckade dagar.

Allt detta pågick i en underbar miljö med trevliga lokaler, god mat, vacker natur och vänliga människor. Lite fritid på eftermiddagen hade vi också, då vi kunde passa på att besöka hembygdsgården, ta ett dopp i Siljan eller bara koppla av.

Detta var alltså en koralvecka med renodlad gregorianik, vilket möjliggjorde ett djupare perspektiv både på sjungandet och bedjandet. Låt

oss som avslutning citera Dom Joseph Gajard, körmästare vid benediktinklostret i Solesmes i Frankrike, som i sin bok "Notions sur la rythmique gregorienne" skriver: "Den gregorianska sången, hur skön den än är, är inte enbart en konstart, den är framför allt ett bedjande; med den försätter vi oss på ett övernaturligt plan. Men på samma gång — och det är intressant att

notera — är i den gregorianska sången konst och bön oskiljbara. De är så förenade att man inte kan sära dem. Det är omöjligt att sjunga väl utan att bedja väl, likaså är det omöjligt att bedja väl utan att sjunga väl."

*Hillevi Jönsson
Stefan Wikrén*